

Ster en Scepter

De trefwoorden “Ster” en “Scepter” vinden we in de profetie, die door Bileam werd uitgesproken. Hij was door Balak, de koning van Moab, ingehuurd om Israël te vervloeken. De Heer heeft die vervloeking voorkomen. Bileam heeft alleen zegeningen over Israël uitgesproken. Het kostte Balak heel wat stieren, die geofferd werden. Bileam had van te voren gezegd, dat hij alleen de woorden Gods zou spreken. Balak had hem een huis vol zilver en goud beloofd; op voorwaarde, dat hij Israël zou vervloeken. Bileam was zelf een ontrouwe profeet, maar hij profeteerde toch over de komst van de Here Jezus Christus. Num. 24:14-20:

14 En nu, zie, ik ga tot mijn volk; kom, ik zal u raad geven, en zeggen wat dit volk uw volk doen zal in de laatste dagen.

15 Toen hief hij zijn spreuk op, en zeide: Bileam, de zoon van Beor, spreekt, en die man, wien de ogen geopend zijn, spreekt!

16 De hoorder der redenen Gods spreekt, en die de wetenschap des Allerhoogsten weet; die het gezicht des Almachtigen ziet, die verrukt wordt, en wien de ogen ontdekt worden.

17 Ik zal Hem zien, maar nu niet; ik zal Hem aanschouwen, maar niet nabij. Er zal een **ster** voortkomen uit Jakob, en er zal een **scepter** uit Israël opkomen; die zal de palen der Moabieten verslaan, en zal al de kinderen van Seth verstoren.

18 En Edom zal een erfelijke bezitting zijn; en Seir zal zijn vijanden een erfelijke bezitting zijn; doch Israël zal kracht doen.

19 En er zal *één* uit Jakob heersen, en hij zal de overigen uit de steden ombrengen.

20 Toen hij de Amalekieten zag, zo hief hij zijn spreuk op, en zeide: Amalek is de eersteling der heidenen; maar zijn uiterste is ten verderve!

We zullen deze verzen wat nader gaan bekijken.

Num. 24:14

“En nu, zie, ik ga tot mijn volk; kom, ik zal u raad geven, en zeggen wat dit volk uw volk doen zal in de laatste dagen.”

We vinden hier de vierde spreuk van Bileam, waarbij Israël gezegend wordt en een oordeel over andere volkeren wordt uitgesproken. Bileam was een Syriër.

“Dit volk” is een aanduiding voor Israël, terwijl “uw volk” op het volk van Balak slaat. Balak was koning van Moab. Moab was één van de zonen van Lot en één van zijn dochters. Moab is een gebied in het tegenwoordige Jordanië. Balak betekent “leegheid”.

Deze spreuk heeft betrekking op “de laatste dagen”. Volgens de Bijbel zijn “de laatste dagen” begonnen bij opstanding van de Here Jezus Christus. Hebr. 1:1 zegt:

“God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze, tot de vaders gesproken hebbende door de profeten, heeft in **deze laatste dagen** tot ons gesproken door den Zoon;”

Wanneer we alle teksten in de Bijbel opzoeken, waar de uitdrukking “de laatste dagen” voorkomt, dan zien we, dat deze dagen zich uitstrekken tot de komst van de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde. Er zijn allerlei aspecten, die plaatsvinden in “de laatste dagen”. De tijd van de gemeente valt ook binnen de periode van “de laatste dagen”. De volgende bedeling, de tijd van het aardse koninkrijk (de 1000 jaren) en ook de tijd na de 1000 jaren, waarin de satan een kleine tijd zal worden losgelaten, vallen binnen de tijd van “de laatste dagen”. Kort gezegd, bestrijken “de laatste dagen” de tijd vanaf de opstanding van de Here Jezus Christus tot het voorbijgaan van hemelen en aarde.

Bij de uitdrukking “de laatste dagen” dienen we ons daarom altijd af te vragen: “Voor wie zijn het de laatste dagen?”. In dit vers slaan “de laatste dagen” op het volk Israël, want hier wordt gesproken over het volk Israël, wat het volk van Moab iets zal (aan)doen. Deze profetie heeft dus betrekking op de tijd, dat het volk Israël weer als volk aanwezig zal zijn in het land (alle stammen van Israël)! Dan zijn we aangekomen in de tijd, die volgt op de tijd van de gemeente; strikt genomen zijn we dan aangekomen na de 70ste week van Dan. 9:24-27. Dan zal Israël als volk weer actief zijn en zal Israël heersen als hoofd boven de andere volkeren. Dan zal Israël geleid worden door haar Koning en Messias, de Here Jezus Christus. Dat is dus na de wederkomst van Christus.

Een Schriftplaats, die daarover spreekt, vinden we in Hos. 3:4,5:

4 Want de kinderen Israëls zullen vele dagen blijven zitten, zonder koning, en zonder vorst, en zonder offer, en zonder opgericht beeld, en zonder efod en terafim.

5 Daarna zullen zich de kinderen Israëls bekeren, en zoeken den HEERE, hun God, en David, hun Koning; en zij zullen vrezende komen tot den HEERE en tot Zijn goedheid, in **het laatste der dagen**.

“Koning” en “vorst” duiden op koningschap. De kinderen Israëls zullen lange tijd zonder koning en zonder priester zitten. “Offer” en “efod” wijzen namelijk op de priesterlijke dienst. Een efod is een priesterlijk kledingstuk. Er staat nu geen tempel in Jeruzalem. Het opgerichte beeld en de terafim wijzen op afgoderij en gedenktekens. Er is evenmin een troon in Jeruzalem. Die “vele dagen” zijn heden ten dage nog steeds van kracht. De beide huizen van Israël zijn verstrooid onder de volkeren en hebben geen koning en geen priesterschap.

Daarna zullen de kinderen (letterlijk: zonen) Israëls zich bekeren en de HEERE hun God zoeken. Ze zullen vrezende komen tot de HEERE en tot Zijn goedheid in “het laatste der dagen”. Tot het moment, dat de zonen Israëls zich bekeren (geheel Israël), zullen zij zijn zonder koning en zonder priesterdienst.

Zij zullen zich bekeren en de Heer zoeken. Zij zullen ook David, hun Koning, zoeken. Uiteraard gaat het hier niet om de historische David, die ooit geleefd heeft. Hij wordt niet opgewekt om koning te worden. “David, hun Koning” is een omschrijving van de Zone Davids, de Here Jezus Christus. “De HEERE, hun God” is Dezelfde als “David, hun Koning”. Het gaat om één Persoon. De Here Jezus Christus, de Zoon van David, is namelijk ook de Zoon van God! Dat blijkt bijvoorbeeld uit Jer. 23:5,6:

5 Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal verwekken; Die zal Koning zijnde regeren, en voorspoedig zijn, en recht en gerechtigheid doen op de aarde.

6 In Zijn dagen zal Juda verlost worden, en Israël zeker wonen; en dit zal Zijn naam zijn, waarmede men Hem zal noemen: De HEERE: ONZE GERECHTIGHEID.

De Spruit van David is de Here Jezus Christus. Hij wordt genoemd: “De HEERE: ONZE GERECHTIGHEID”. Als in de Statenvertaling “HEERE” met allemaal hoofdletters is weergegeven, is het de vertaling van de “Jehovah”. Hier staat dus, dat de Spruit van David Dezelfde is als Jehovah!

In Hos. 3 staat, dat het volk Israël de HEERE, hun God én David, hun Koning, zullen zoeken. De Zone Davids is de Here Jezus Christus. Hij blijkt ook Jehovah, hun God, te zijn. In Zijn opstanding heeft Hij dé Naam boven alle namen ontvangen: Jehovah (Fil. 2:9).

In de profetie van Num. 24 zijn we aangekomen in de dagen, die verlopen nà de 70ste week van Dan. 9. We zijn dan aangekomen in de tijd, dat de Here Jezus Christus is verschenen op de Olijfberg (Zach. 14:4). In deze profetie wordt wel even gerefereerd aan de geboorte van de Here Jezus, maar daarna wordt meteen doorgeschakeld naar de tijd van de bekering van Israël en de wederkomst van Christus.

Num. 24:15:

“Toen hief hij zijn spreuk op, en zeide: Bileam, de zoon van Beor, spreekt, en die man, wien de ogen geopend zijn, spreekt!”

De ogen van Bileam werden door de HEERE geopend. De zaken, die de HEERE hem liet zien, spreekt hij vervolgens uit. Bileam betekent “verwoester / verderver van het volk”.

Num. 24:16:

“De hoorder der redenen Gods spreekt, en die de wetenschap des Allerhoogsten weet; die het gezicht des Almachtigen ziet, die verrukt wordt, en wien de ogen ontdekt worden.”

“Allerhoogste” is de vertaling van het Hebreeuwse “Eljoon”. “Almachtige” is de vertaling van het Hebreeuwse woord “shaddaj”, wat wij kennen in de uitdrukking “El Shaddaj”. Dat is de God, Die ook aan Abraham verscheen (Gen. 17:1)! De ogen van Bileam werden geopend. Vanaf Num. 24:17 gaat hij vertellen wat hij heeft gezien.

Num. 24:17:

“Ik zal Hem zien, maar nu niet; ik zal Hem aanschouwen, maar niet nabij. Er zal een ster voortkomen uit Jakob, en er zal een scepter uit Israël opkomen; die zal de palen der Moabieten verslaan, en zal al de kinderen van Seth verstoren.”

In sommige Statenvertalingen staat “Hem” niet met een hoofdletter. Dat is echter wel gewenst (hoewel het Hebreeuws geen hoofdletters of kleine letters kent), want het gaat over Degene, Die als Ster uit Jakob voortkomt en als Scepter uit Israël zal opkomen. Dat is uiteraard de Here Jezus Christus.

Hij zal Hem zien, maar nu niet. Dit betekent, dat hij Hem later zou zien. Hij zal Hem niet van nabij zien, maar van verre; ook in de tijd gerekend. Als we deze verzen op Bileam van toepassing laten zijn, dan weten we, dat deze ontrouwe profeet eenmaal zijn knieën zal moeten buigen voor de Heer (Fil. 2:10). Feitelijk spreekt hij deze woorden uit met het oog op de komst van de Christus. Het zou nog geruime tijd duren voordat deze profetie in vervulling zal gaan.

Er volgt nog een toelichting op de Persoon, Die zal komen. Er zal een Ster voortkomen uit Jakob en er zal een Scepter uit Israël opkomen. Deze beide zinnestukjes overlappen elkaar gedeeltelijk, maar er is ook verschil tussen.

De Ster associëren wij natuurlijk meteen met de ster, die de wijzen in het oosten hadden gezien (Matth. 2). Het is de ster, die verwees naar de geboren Koning der Joden. De wijzen zagen de ster en gingen op reis om Hem geschenken te brengen en Hem te aanbidden. De ster gingen hen voor naar de plek, waar de Heer was; nadat ze bij Herodes waren geweest.

De Ster kwam voort uit Jakob; uit één van de nakomelingen van Jakob, namelijk Juda. Het wijst op de geboorte van de Here Jezus, het ware Zaad van Abraham (Gal. 3:16). Het wijst echter ook op de verheerlijking van Christus. Hij is namelijk ook de blinkende Morgenster.

Opb. 22:16:

“Ik, Jezus, heb Mijn engel gezonden om ulieden deze dingen te getuigen in de Gemeenten. Ik ben de Wortel en het geslacht Davids, de blinkende Morgenster.”

Ook hier vinden we weer de verbinding naar David. “Morgen” wijst naar de opstanding van de Here Jezus Christus. “Ster” wijst op Zijn hemelse positie. Het blinkende wijst op Zijn heerlijkheid. Hij is de Wortel en het geslacht van David.

In Opb. 5:5 vinden we deze Wortel van David ook; als het Lam, staande als geslacht. Hij blijkt ook de Leeuw uit de stam van Juda te zijn.

De ster wijst dus in de eerste plaats op de geboorte van de Here Jezus; in Bethlehem Juda. Het wijst ook heen naar Zijn opstanding; als de blinkende Morgenster. In Opb. 22:12 wordt het gekoppeld aan Zijn wederkomst.

Opb. 22:12,13:

12 En zie, Ik kom haastiglijk en Mijn loon is met Mij, om een iegelijk te vergelden, gelijk zijn werk zal zijn.

13 Ik ben de Alfa, en de Omega, het Begin en het Einde; de Eerste en de Laatste.

Deze “Ik” blijkt volgens vers 16 “Jezus” te zijn (vgl. ook Opb. 22:20). De ster wijst dus niet alleen op de verheerlijking van de Here Jezus Christus, maar ook op Zijn wederkomst.

De ster wijst letterlijk naar de geboorte van de Here Jezus. We dienen ons er echter van bewust te zijn, dat de letterlijke gebeurtenissen, die plaats vonden rond de geboorte van de Here Jezus, heen wijzen naar de opstanding van de Here Jezus Christus. De blik wordt zelfs nog verruimd naar de tijd van Zijn wederkomst. Dat zit allemaal verborgen achter de letterlijke geschiedenissen. Dit verschijnsel komt vele malen in de Schrift voor.

Hier wordt aangekondigd, wat het volk Israël zal doen in "de laatste dagen". Dààr wijst het heen. Dit is ook nu (anno 2010) nog toekomst. Israël zal dat doen onder leiding van de blinkende Morgenster, Die ook de scepter draagt. Het woord “scepter” kan ook vertaald worden met “stok”, “staf” of “stam”. Hier is “scepter” op zijn plaats, omdat het spreekt over de heerschappij en dus het koningschap van Israël. Dit blijkt ook uit Num. 24:19: “Er zal één uit Jakob heersen”.

Als “Jakob” en “Israël” naast elkaar genoemd worden, staat Jakob voor degene, die veel in eigen kracht deed. Jakob moest eerst tot overgave aan de HEERE komen. Hij kreeg de naam Israël pas toen hij aan de Jabbok had gestreden. In Jes. 9:7 staat de mooie uitspraak:

“De Heere heeft een woord gezonden in Jakob, en het is gevallen in Israël.”

Toen de Here Jezus tijdens Zijn eerste komst te midden van het overblijfsel van Jakob (Juda) wandelende, werd Hij afgewezen. Het woord zal echter vallen in Israël. Dat wil zeggen: het volk zal tot geloof komen. Het Woord zal een goede voedingsbodem vinden, ontkiemen en tot wasdom komen. In de wederkomst van de Here Jezus Christus zal dit geschieden.

Hier staat “Heere” ten onrechte met kleine letters. In het Hebreeuws staat “Jehovah”. Daarom zou er “HEERE” moeten staan.

De ster van Bethlehem wijst heen naar de blinkende Morgenster, Die in Zijn wederkomst zal heersen; vanuit Jeruzalem over de gehele aarde. Daar wijst de scepter, de koningsstaf, op. De scepter komt vaker in de Bijbel voor. Enkele voorbeelden.

Ps. 45:2-8:

2 Mijn hart geeft een goede rede op; ik zeg mijn gedichten uit van een Koning; mijn tong is een pen eens vaardigen schrijvers.

3 Gij zijt veel schoner dan de mensenkinderen; genade is uitgestort in Uw lippen; daarom heeft U God gezegend in eeuwigheid.

4 Gord Uw zwaard aan de heup, o Held! Uw Majesteit en Uw heerlijkheid.

5 En rijd voorspoediglijk in Uw heerlijkheid, op het woord der waarheid en rechtvaardige zachtmoedigheid; en Uw rechterhand zal U vreselijke dingen leren.

6 Uw pijlen zijn scherp; volken zullen onder U vallen; zij treffen in het hart van des Konings vijanden.

7 Uw troon, o God! is eeuwiglijk en altoos; de **scepter** Uws Koninkrijks is een **scepter** der rechtmatigheid.

8 Gij hebt gerechtigheid lief, en haat goddeloosheid; daarom heeft U, o God! Uw God gezalfd met vreugdeolie, boven Uw medegenoten.

Psalm 45 is een Bruiloftslied, wat spreekt over Christus als de Bruidegom en Israël als de bruid. Wij, als leden van de gemeente, horen bij het lichaam van de Bruidegom.

Deze Koning is schoner dan de mensenkinderen. Dit kan alleen op de Here Jezus Christus slaan, want Hij is ver verheven boven alle Adamieten. De Zoon des mensen, hoewel geboren uit Maria, was niet uit Adam, maar uit God! M.a.w.: Hij had geen aardse vader. Die Koning heeft Zijn zwaard aan zijn heup; als Held trekt Hij ten strijde. Het spreekt over de Here Jezus Christus in Zijn wederkomst, wanneer Hij met grote kracht en heerlijkheid zal verschijnen.

Hij rijdt voorspoedig in Zijn heerlijkheid. Het begrip “heerlijkheid” slaat op het eigendom van de Heer. Zoals een koning een koninkrijk heeft, zo heeft de Heer een heerlijkheid.

De vijanden, die bijvoorbeeld ook in Psalm 2 genoemd worden, zullen onder Hem vallen. De heidenen zullen woeden en de natiën zullen ijdelheid bedenken, maar de Heer zal hen overwinnen. Ze willen Zijn banden graag van zich werpen, maar men zal zich niet aan de almacht van Christus kunnen onttrekken. Het zal blijken, dat Hij de Almachtige is! De volken zullen door Hem onderworpen worden en Christus zal Heerser zijn over de ganse aarde. Daarom adviseert Ps. 2:9: Kust de Zoon. Met andere woorden: onderwerp je vrijwillig in geloof aan de Christus. Dàn handel je verstandig.

Vervolgens staat er: “Uw troon, o God! is eeuwiglijk en altoos; de scepter Uws Koninkrijks is een scepter der rechtmatigheid”. Die Koning blijkt ook God te zijn! Die Koning is de Here Jezus Christus. Hij is ook God, zoals uit 1 Joh. 5:20 blijkt. Die troon is voor eeuwig en altoos. Het is een troon, die voor altijd zal bestaan. In Ps. 45:8 wordt dit bevestigd: “daarom heeft U, o God! Uw God gezalfd met vreugdeolie, boven Uw medegenoten”. Hier vinden we Vader en Zoon. Uit vers 8 mag je niet concluderen, dat er in de hemel twee Goden zitten, want Vader en Zoon zijn één (Joh. 10:30). Het gaat om één en Dezelfde.

Ps. 45:7 wordt in Hebr. 1 aangehaald. Hebr. 1:8,9:

8 Maar tot den Zoon zegt Hij: Uw troon, o God, is in alle eeuwigheid; de schepter Uws koninkrijks is een rechte schepter.

9 Gij hebt rechtvaardigheid liefgehad, en ongerechtigheid gehaat; daarom heeft U, o God! Uw God gezalfd met olie der vreugde boven Uw medegenoten.

Hier wordt gesproken over de Zoon, de opgestane Here Jezus Christus. Zijn troon is in alle eeuwigheid en de scepter van Zijn koninkrijk is een rechte scepter. Het is een eeuwig koninkrijk, hetgeen inhoudt, dat het op de opstanding van de Here Jezus Christus wijst. Hij werd tot Here en tot Christus gemaakt (Hand. 2:36).

Het gaat om het hemelse koninkrijk van Christus, waaraan wij (als leden van het lichaam van Christus) reeds deel gekregen hebben. Het zal in de toekomst ook op aarde opgericht worden.

Van die Zoon, de Here Jezus Christus, wordt gezegd, dat Hij gezalfd is met vreugdeolie boven Zijn medegenoten. Hij staat als Hoofd daarboven. De medegenoten zijn met Christus gezalfd. Dit is een omschrijving voor de gelovigen van de gemeente, het lichaam van Christus. Zij zijn eveneens gezalfd (2 Kor. 1:21,22). Hij is het Hoofd (vgl. Ef. 1:22). De gemeente zal in de toekomst met Hem heersen en met Christus de wereld oordelen. Het Griekse woord “medegenoten” komt ook voor in Hebr. 3:1, waar het vertaald is met “deelachtig zijn”. Letterlijk staat er: “medegenoten van een hemelse roeping”. Het staat eveneens in Hebr. 3:14, waar het vertaald is met “deelachtig geworden”. Wij zijn medegenoten van Christus.

“Zalven” wijst op koningschap en priesterschap, want koningen en priesters werden onder het oude verbond gezalfd. Gelovigen van de gemeente zijn gezalfd tot koningen en priesters, maar Degene, Die de scepter draagt, is Christus. Hij is namelijk boven Zijn medegenoten verheven.

In Num. 24 wordt gesproken over de scepter, die uit Israël zal opkomen. Het spreekt daar met name over Zijn koningschap over Zijn volk Israël. Hij heeft dat koningschap ontvangen bij Zijn opstanding. Dat is echter geen koningschap over Israël, maar over de gemeente. Het is een verborgen, hemels koninkrijk, waaraan wij deel gekregen hebben op grond van geloof (vgl. Kol. 1:13). Wanneer Christus zal verschijnen om Zijn koninkrijk op te richten, zullen wij met Hem verschijnen in heerlijkheid (Kol. 3:4). De scepter in Num. 24 spreekt dus over het koningschap, wat over Israël zal worden opgericht, maar wij zullen daarbij aanwezig zijn, omdat wij deel uitmaken van het lichaam van Christus.

De scepter wordt ook in Psalm 2 genoemd. Ps. 2:6-12:

6 Ik toch heb Mijn Koning gezalfd over Sion, den berg Mijner heiligheid.

7 Ik zal van het besluit verhalen: de HEERE heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd.

8 Eis van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde tot Uw bezitting.

9 Gij zult hen verpletteren met een **ijzeren scepter**; Gij zult hen in stukken slaan als een pottenbakkersvat.

10 Nu dan, gij koningen, handelt verstandiglijk; laat u tuchtigen, gij rechters der aarde!

11 Dient den HEERE met vreze, en verheugt u met beving.

12 Kust den Zoon, opdat Hij niet toerne, en gij op den weg vergaat, wanneer Zijn toorn maar een weinig zou ontbranden. Welgelukzalig zijn allen, die op Hem betrouwen.

Psalm 2 krijgt zijn definitieve vervulling in de toekomst; in de dagen van de wederkomst van Christus. Dan zijn de volkeren nadrukkelijk in opstand tegen God. De mens leeft momenteel in de zonde en houdt de waarheid in ongerechtigheid ten onder (Rom. 1), maar Ps. 2 spreekt

met name over de opstandige volkeren bij Zijn wederkomst. Dàn beraadslagen zij tegen de HEERE en tegen Zijn Gezalfde. Een ander woord voor “Gezalfde” is “Christus”. Men be-
raamt plannen tegen de HEERE (Jehovah), namelijk tegen de Christus.

De HEERE heeft gezegd: “Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd”. Dit werd op de dag van de opstanding geproclameerd. Als de Zoon erom vraagt, zal Hij de heidenen ontvangen als Zijn erfdeel en de einden der aarde als Zijn bezitting. De Heer eist het nog steeds niet op. Tot op heden zwijgt Hij. Hij is momenteel verborgen aan de rechterhand Gods. Hij zal in de toekomst gaan spreken. Hem is gegeven alle macht in hemel en op aarde, maar daar zien we nu nog niets van (Hebr. 2:8). Het zal in de toekomst geopenbaard worden, wanneer Hij zal gaan spreken en zal eisen. Over die tijd spreekt Num. 24.

De Heer zal de volkeren te dien dage verpletteren met een ijzeren scepter. Normaal is een scepter van goud; meestal ingelegd met edelstenen. Het is een scepter, die op koningschap wijst. Hij wordt hier omschreven als “ijzer”, omdat ijzer staat voor kracht, voor sterkte, voor dat, wat vermaalt en verbreekt (vgl. Dan. 2:40). De opstandige, ongelovige volkeren zullen verpletterd worden als een pottenbakkersvat. De mens is van nature een vat, een aarden vat.

Ps. 2:9 wordt in het boek Openbaring driemaal aangehaald. De tekst uit Opb. 12:5 wordt meestal weggelaten bij de tekstverwijzingen in de Bijbel. Opb. 2:27 en 19:15 worden wel genoemd. Wanneer we deze teksten bestuderen, komen we tot de conclusie, dat ze spreken over Christus en over de gemeente. In Ps. 2:10-12 wordt opgeroepen tot bekering. Wie niet wil omkomen, dient zich te bekeren tot de Koning, opdat Hij niet toorne.

Hier in Num. 24:17 staat, dat de scepter uit Israël de landpalen van Moabieten zal verslaan. Dit betekent, dat de Moabieten zullen worden overwonnen. In de volgende verzen worden nog meer volkeren genoemd, die door de Scepter, de Here Jezus Christus, onderworpen zullen worden. Dit zal Hij in Zijn wederkomst doen aan de dån levende volkeren.

De scepter wordt ook in Gen. 49 genoemd. Gen. 49: 9-12:

9 Juda is een leeuwenwelp! gij zijt van den roof opgeklommen, mijn zoon! Hij kromt zich, hij legt zich neder als een leeuw, en als een oude leeuw; wie zal hem doen opstaan?

10 De **scepter** zal van Juda niet wijken, noch de wetgever van tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en Denzelven zullen de volken gehoorzaam zijn.

11 Hij bindt zijn jongen ezel aan den wijnstok, en het veulen zijner ezelin aan den edelsten wijnstok; hij wast zijn kled in den wijn, en zijn mantel in wijndruivenbloed.

12 Hij is roodachtig van ogen door den wijn, en wit van tanden door de melk.

We vinden in Gen. 49 de zegeningen van de zonen van Jakob. Deze zegeningen hebben eveneens betrekking op "de laatste dagen", want dat staat al in vers 1:

“Daarna riep Jakob zijn zonen, en hij zeide: Verzamelt u, en ik zal u verkondigen, hetgeen u in **de navolgende dagen** (= de laatste dagen) wedervaren zal.”

De zegeningen vonden niet plaats na de dagen van het leven Jakob. Het wijst op de tijd van "de laatste dagen". Het is nog steeds toekomst. Het gaat hier over de zonen van Jakob en dus over "de laatste dagen" voor Israël.

De scepter wordt genoemd in de zegening van Juda. De overige zonen van Jakob zullen voor Juda buigen. Dit betekent, dat Juda zal heersen. In Israël werd het koningschap aan de stam van Juda toegewezen. Zijn hand zal op de nek van zijn vijanden zijn. Later wordt dit van David gezegd (Ps. 18:41). In Ps. 18 staat David model voor de Zone Davids, de Here Jezus Christus. Hij zal Zijn hand op de nek van Zijn vijanden leggen en hen onderwerpen.

We vinden in Gen. 49:8 drie generaties van de leeuw: de jonge leeuw (welp), de leeuw en de oude leeuw. Het is de omschrijving van het hele koningschap. Vanuit Opb. 5:5 weten we, dat de Here Jezus Christus dé Leeuw uit de stam van Juda is. Hij is dé Erfgenaam van David, Die heersen zal.

Gen. 49:10:

“De **scepter** zal van Juda niet wijken, noch de wetgever van tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en Denzelve zullen de volken gehoorzaam zijn.”

De scepter zal van Juda niet wijken. Hier wordt al geprofeteerd, dat het koningschap aan de stam van Juda zou worden toegewezen. De eerste koning, Saul, was uit de stam van Benjamin. Vanuit Gen. 49 gezien, was het vanzelfsprekend, dat dit koningschap uit Benjamin zou eindigen. Daarna kwam David, die uit de stam van Juda afkomstig was.

Het gaat hier om de komst van Christus, want er staat bij “totdat Silo komt”. “Silo” betekent “Hij, Die rust brengt” (Matth. 11:28; Jes. 11:10). Na de opstanding werd de Here Jezus Christus verworpen. Men wilde niet, dat Hij Koning zou zijn (Luk. 19:13). “Silo” is een naam voor de Here Jezus Christus, de Rustbrenger. In Jer. 31:2 staat, dat het volk genade gevonden heeft in de woestijn “als Ik heenging om hem tot rust te brengen”. Ook voor het volk Israël zal er na de 70ste week rust zijn, namelijk voor de overgebleven van het zwaard. Silo móét nog komen!

Dit gedeelte kan ook anders vertaald worden, namelijk: “De scepter zal van Juda niet wijken, noch de wetgever van tussen zijn voeten, **voor eeuwig, want Silo komt**, en ...”. Het gaat om een eeuwig koningschap. Het wachten is op de komst van Silo, want Hij komt! Het eeuwige koningschap over Israël komt pas op het moment, dat de Here Jezus Christus het koningschap heeft aanvaard.

In Hos. 3 lasen we, dat de kinderen Israëls vele dagen zouden zitten ... zonder koning... Die dagen zijn nog steeds niet voorbij. Er is nog geen aards koninkrijk over Israël en er is nog geen tempel. Dit zal allemaal pas gerealiseerd worden als de Here Jezus Christus is versche-

nen op de Olijfberg en de tijd daarna; vóór de 1000 jaren beginnen. Deze zegening van Jakob spreekt feitelijk over dé Erfgenaam van Juda, de Here Jezus Christus.

Aan Hem zullen de volken gehoorzaam zijn (Gen. 49:10). Ook dit wijst op de toekomst, want alle volken zijn niet aan Israël onderworpen, noch aan Christus. Wie nà de 70ste week van Dan. 9 uit de volkeren tot geloof in de Messias van Israël zal komen, zal behouden zijn en het aardse koninkrijk van Christus mogen binnengaan. Dat staat bijvoorbeeld in Jes. 11:10.

In Gen. 49:10 wordt over een wetgever gesproken. In Jes. 33 vinden we beschreven Wie dat is. Jes. 33:20,22:

20 Schouwt Sion aan, de stad onzer bijeenkomsten; uw ogen zullen Jeruzalem zien, een geruste woonplaats, een tent, die niet ter neder geworpen zal worden, welker pinnen in der eeuwigheid niet zullen uitgetogen worden, en van welker zelen geen verscheurd worden.

22 Want de HEERE is onze Rechter, **de HEERE is onze Wetgever**, de HEERE is onze Koning. Hij zal ons behouden.

De wetgevende macht was destijds bij de koning ondergebracht. Wat in vers 20 beschreven staat, is niet van toepassing op de huidige staat Israël. Die staat wordt namelijk nog eenmaal verwoest. Pas na de wederkomst van Christus zal Jeruzalem worden herbouwd. Dàn zal het de stad van de grote Koning zijn.

De HEERE, Jehovah, is de Rechter, de Wetgever en de Koning, waar de scepter al op wees. Hij zal Israël behouden. In Jer. 23 hebben we gezien, dat Jehovah Dezelfde is als Zoon van David, de Here Jezus Christus. De scepter en de wetgever in Gen. 49 spreken over het eeuwige koningschap van Juda, want Silo komt! Silo is dus de Here Jezus Christus! Aan Hem zullen de volken onderworpen worden. We keren nog even terug naar Gen. 49.

Gen. 49:11,12:

11 Hij bindt zijn jongen ezel aan den wijnstok, en het veulen zijner ezelin aan den edelste wijnstok; hij wast zijn kleed in den wijn, en zijn mantel in wijndruivenbloed.

12 Hij is roodachtig van ogen door den wijn, en wit van tanden door de melk

Silo doet dit. De ezel kennen we uit Zach. 9:9. Dit vinden we vervuld in de dagen van de eerste komst van de Here Jezus, toen Hij op een ezel vanaf de Olijfberg in de richting van Jeruzalem reed (Matth. 21:2). Men riep toen: “Gezegend Hij, Die komt in de Naam des Heeren (Matth. 21:9). Kort daarop zei de Heer, dat men Hem niet zou zien, totdat men (opnieuw) zou zeggen “Gezegend Hij, Die komt in de Naam des Heeren” (Matth. 23:39).

De Heer zat op het veulen van een ezelin; een mannelijk dier. De discipelen hadden hun kleren op de ezel gelegd en de Heer zat daar bovenop. Dit is een beeld van de gemeente, waar de Here Jezus Christus als Hoofd boven gesteld is (Ef. 1:20).

Die ezel wordt aan de (edelste) wijnstok verbonden. Israël was als edelste wijnstok geplant (Jer. 2:21), maar zij werd ontrouw en verliet de HEERE. Wanneer het volk zich in de toekomst bekeert tot de HEERE, zal Silo komen. Dan verbindt Hij de gemeente (hier uitgebeeld in de ezel) aan die edele wijnstok (het wedergeboren Israël; vgl. Jer. 2:3,21; Jes. 5:1,2,7). Christus met Zijn gemeente vormen samen de Bruidegom en Israël zal de bruid zijn.

“Wijn” en “wijn druivenbloed” wijzen op het nieuwe verbond. Als het volk zich bekeert, zal het deel krijgen aan het nieuwe verbond. Hij is roodachtig van ogen door de wijn en wit van tanden door de melk. Hier vinden we “wijn” en “melk” samen genoemd.

Deze begrippen vinden we ook in Jes. 55:1-4:

1 O alle gij dorstigen! komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld, en zonder prijs, **wijn en melk!**

2 Waarom weegt gij lieden geld uit voor hetgeen geen brood is, en uw arbeid voor hetgeen niet verzadigen kan? Hoort aandachtiglijk naar Mij, en eet het goede, en laat uw ziel in vettigheid zich verlustigen.

3 Neigt uw oor, en komt tot Mij, hoort en uw ziel zal leven; want Ik zal met u een eeuwig verbond maken, en u geven de gewisse weldadigheden van David.

4 Ziet, Ik heb hem tot een getuige der volken gegeven, een vorst en gebieder der volken.

Wijn en melk kunnen zonder geld gekocht worden. De prijs is namelijk al betaald; door het verzoeningswerk van de Here Jezus Christus. “Kopen” geeft aan, dat men zich er naar uitstrekt. Het kost -God zij dank- niets, want de prijs is betaald!

Wijn is het bloed van het nieuwe verbond (1 Kor. 11:25). Het is een beeld van het bloed van Christus (1 Kor. 10:16). Melk is een beeld van de eerste beginselen van de woorden Gods (Hebr. 5:12). Als nieuwgeboren kinderen zouden we begerig zijn naar de redelijke, onvervalste melk, om daardoor op te wassen (1 Petr. 2:2).

Wijn en melk zijn een beeld van het eeuwige verbond (Jes. 55:1-3). De HEERE belooft hier het eeuwige verbond en de gewisse weldadigheden van David; op voorwaarde van geloof (“komt tot Mij”). David, namelijk de Zone Davids, is gegeven tot Getuige, tot Vorst en Gebieder der volken.

Als men kiest voor de Here Jezus Christus, krijgt men deel aan het nieuwe verbond, waarvan wijn en melk een beeld zijn. Dan krijgt men deel aan de weldadigheden van David. Men kan deel krijgen aan de zegeningen, die God beloofd heeft. Dan moet men wel “kopen”, namelijk zijn oor neigen tot de Heer en tot Hem komen. Dit is een omschrijving voor: kom tot geloof. Dan krijgt men deel aan het nieuwe, eeuwige verbond. Gelovigen van de gemeente hebben daar nu reeds deel aan (2 Kor. 3:6).

Num. 24:18:

“En Edom zal een erfelijke bezitting zijn; en Seir zal zijn vijanden een erfelijke bezitting zijn; doch Israël zal kracht doen.”

Edom is een andere naam voor Ezau, de broer van Jakob. “Edom” betekent “rood”. “Seir” betekent “harig”. Ook dit wijst op het gebied van het tegenwoordige Jordanië.

Num. 24:19:

“En er zal één uit Jakob heersen, en Hij zal de overigen uit de steden ombrengen.”

Het woord “heersen” kan ook vertaald worden met “nederdalen”. Het zijn weliswaar twee verschillende Hebreeuwse woorden (Jaarad en Radaah), maar deze zijn aan elkaar verwant. Degene, Die heersen zal, is Dezelfde, Die zal nederdalen uit de hemel. Degene, Die uit Jakob zal heersen, zal nederdalen op de Olijfberg (Zach. 14:4). Hij is de Ster, Die uit Jakob zal voortgaan. Hij is de Scepter, Die zal heersen.

Het woordje “één” staat cursief, hetgeen in de Statenvertaling aangeeft, dat het woord niet in de Hebreeuwse grondtekst staat. Er zal Iemand uit Jakob voortkomen, Die zal heersen. Vervolgens wordt over “Hij” gesproken, waardoor we weten, dat het om een mannelijk Persoon gaat.

Hij zal de overigen uit de steden ombrengen. In de volgende bedeling wordt het evangelie in de gehele wereld gepredikt. Wanneer men het evangelie afwijst, komt men om.

Opb. 16:17-19:

17 En de zevende engel goot zijn fiool uit in de lucht; en er kwam een grote stem uit den tempel des hemels, van den troon, zeggende: Het is geschied.

18 En er geschiedden stemmen, en donderslagen, en bliksemen; en er geschiedde een grote aardbeving, hoedanige niet is geschied van dat de mensen op de aarde geweest zijn, namelijk een zodanige aardbeving en zo groot.

19 En de grote stad is in drie delen gescheurd, en **de steden der heidenen zijn gevallen**; en het grote Babylon is gedacht geworden voor God, om haar te geven den drinkbeker van den wijn des toorns Zijner gramschap.

We zijn hier aangekomen bij de laatste, de zevende fiool. Door grote aardbevingen zal niet alleen de grote stad Babylon vernietigd worden, maar alle steden der heidenen. Alle steden zullen vallen: Amsterdam, New York, Moskou enz. Alle steden der goddelozen zullen door de Heer vernietigd worden. Wie niet gelooft, komt om. Wie zich aan de Here Jezus Christus onderwerpt, wordt behouden en mag het aardse koninkrijk van Christus binnengaan.

De Here Jezus Christus is de Scepter, Die uit Israël zal opkomen. Hij zal heersen!

Het woord “heersen” vinden we ook in Psalm 110:

- 1 Een psalm van David. De HEERE heeft tot mijn Heere gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gezet zal hebben tot een voetbank Uwer voeten.
- 2 De HEERE zal **den scepter** Uwer sterkte zenden uit Sion, zeggende: **Heers** in het midden Uwer vijanden.
- 3 Uw volk zal zeer gewillig zijn op den dag Uwer heirkraft, in heilig sieraad; uit de baarmoeder des dageraads zal U de dauw Uwer jeugd zijn.
- 4 De HEERE heeft gezworen, en het zal Hem niet berouwen: Gij zijt Priester in eeuwigheid, naar de ordening van Melchizédek.
- 5 De HEERE is aan Uw rechterhand; Hij zal koningen verslaan ten dage Zijns toorns.
- 6 Hij zal recht doen onder de heidenen; Hij zal het vol dode lichamen maken; Hij zal verslaan dengene, die het hoofd is over een groot land.
- 7 Hij zal op den weg uit de beek drinken; daarom zal Hij het hoofd omhoog heffen.

Deze Psalm van David wordt diverse malen in het Nieuwe Testament geciteerd. De HEERE (Jehovah) heeft tot mijn Heere (Adonai) gesproken: Zit aan Mijn rechterhand. Vanuit het Nieuwe Testament weten we, dat de Here Jezus Christus aan de rechterhand Gods zit. De Here Jezus Christus is de Heer van David. Een zoon is lager dan zijn vader, maar Christus is niet alleen de Zoon van David, maar ook de Zoon van God (en daarom is Hij hoger).

De HEERE zal den scepter Uwer sterkte zenden uit Sion, zeggende: Heers in het midden Uwer vijanden. Het is de scepter Uwer sterkte. Het wijst op de kracht van de Koning. Die scepter zal uit het hemelse Sion komen. Wanneer Hij over Israël Zijn koninkrijk heeft opgericht, zal die scepter ook uit het aardse Sion, Jeruzalem, gezonden worden. De heerschappij zal namelijk vanuit Jeruzalem over de gehele wereld opgericht worden.

Christus zal heersen te midden van Zijn vijanden. Dan zal Israël een gelovig volk zijn, wat zich gewillig aan de Heer onderwerpt. Christus zal Zijn heerlijke kracht in de strijd betonen.

Hier verschijnt Melchizédek (Ps. 110:4). Vanuit Hebr. 5, 6 en 7 weten we, dat dit een titel voor de Here Jezus Christus is. Hij is Koning en Hogepriester naar de ordening van Melchizédek (en wij met Hem).

De HEERE is aan Uw rechterhand; Hij zal koningen verslaan ten dage Zijns toorns (Ps. 110:5). Jehovah en Adonai zitten aan elkaars rechterhand. Dit geeft aan, dat ze aan elkaar verbonden zijn. De rechterhand staat voor gemeenschap (Gal. 2:9). Daarom geven wij elkaar de rechterhand der gemeenschap. Jehovah en Adonai zijn één!

Hij zal koningen verslaan ten dage Zijns toorns. Daarover spreekt Num. 24. Dan zal Hij de volkeren met hun koningen onderwerpen. De Bijbel noemt dat “de dag Zijns toorns” (vgl. Opb. 6:17). Deze uitdrukking slaat op de tijd, die volgt na de 70ste week van Dan. 9 en vóór het aanbreken van de 1000 jaren, het geopenbaarde koninkrijk. Op typologische gronden weten we, dat die tijd 33 jaren zal duren.

Hij zal recht doen onder de heidenen; Hij zal het vol dode lichamen maken; Hij zal verslaan dengene, die het hoofd is over een groot land (Ps. 110:6). De heidenen, die weigeren zich aan Christus te onderwerpen, zullen omkomen. Daar slaan de “dode lichamen” op. De persoon, die hoofd is over een groot land, is het beest uit de zee (Opb. 13:1 vv). De Scepter uit Israël spreekt over het koningschap van Christus over Israël én de gevolgen daarvan voor de overige volkeren.

Num. 24:20:

“Toen hij de Amalekieten zag, zo hief hij zijn spreuk op, en zeide: Amalek is de eersteling der heidenen; maar zijn uiterste is ten verderve!”

De Amalekieten worden beschouwd als de voornaamste (eersteling) onder de heidenen. Er wordt meteen bij vermeld, dat zijn einde ten verderve zal zijn. De koning van de Amalekieten was de goddeloze Agag.

In de derde zegening, die Bileam over Israël uitsprak, staat (Num. 24:5-7):

5 Hoe goed zijn uw tenten, Jakob! uw woningen, Israël!

6 Gelijk de beken breiden zij zich uit, als de hoven aan de rivieren; de HEERE heeft ze geplant, als de sandelbomen, als de cederbomen aan het water.

7 Er zal water uit zijn emmeren vloeien, en zijn zaad zal in vele wateren zijn; en zijn Koning zal boven Agag verheven worden, en zijn koninkrijk zal verhoogd worden.

“Water” is een beeld van het Woord van God. Het Woord van God zal overvloedig in Israël aanwezig zijn. “Zaad” is eveneens een omschrijving voor het Woord van God. “Vele wateren” is de omschrijving van vele volkeren, waar het zaad, namelijk het Woord van God, “gezaaid” zal worden. Het Woord van God zal onder alle volkeren gepredikt worden en dat zal er toe leiden, dat uit de volkeren mensen tot geloof zullen komen.

Zijn Koning zal boven Agag verheven worden. Deze Koning is uiteraard de Here Jezus Christus. Hier vinden we Agag genoemd, de koning van de Amalekieten, die vernederd zal worden. In de dagen van Esther leefde Haman, die een Agagiet was. Hij probeerde het volk van Esther om te brengen, maar het leidde tot zijn eigen ondergang. Mórdechai werd door God gebruikt om Haman (via Esther) ten val te brengen.

Mórdechai is in die geschiedenis een beeld van de Here Jezus Christus. Haman is in die geschiedenis een beeld van het beest uit de zee, wat in de toekomst op zal treden (Opb. 13:1 vv). Het beest uit de zee zal het volk in de staat Israël willen verderven, maar Christus is de Overwinnaar! Christus zal de Koning van Israël zijn en zal boven Agag verheven worden. Daarom staat hier al vermeld, dat de Amalekieten ten verderve zullen gaan. Zij zullen, evenals de andere volkeren, die in Num. 24 genoemd worden, onderworpen worden aan Christus.

We sluiten deze studie af met Jes. 11:1,2,10:

1 Want er zal een Rijsje voortkomen uit den afgehouden tronk van Isai, en een Scheut uit zijn wortelen zal Vrucht voortbrengen.

2 En op Hem zal de Geest des HEEREN rusten, de Geest der wijsheid en des verstands, de Geest des raads en der sterkte, de Geest der kennis en der vreze des HEEREN.

10 Want het zal geschieden ten zelven dage, dat de heidenen naar den Wortel van Isai, Die staan zal tot een banier der volken, zullen vragen, en Zijn rust zal heerlijk zijn.

Wanneer de Koning van Israël gekomen is en Hij Zijn heerschappij over alle volkeren heeft opgericht, dan begint het aardse koninkrijk, bekend als “de duizend jaren”. Dan is er rust alom in deze wereld. Dan heeft Silo rust gebracht; voor eeuwig.

Hier wordt de Heer het Rijsje uit de afgehouden tronk van Isai genoemd. Isai was de vader van David. Elders wordt Hij de Wortel Davids genoemd (Opb. 5:5). Op Hem rust de Geest des HEEREN, de Geest der wijsheid en des verstands, de Geest des raads en der sterkte en de Geest der kennis en der vreze des HEEREN. Dit wijst uiteraard op de Here Jezus Christus, in wie al de schatten der kennis en wijsheid verborgen zijn (Kol. 2:2,3). Die Wortel van David is volgens vers 10 de Wortel van Isai. Hij zal als Banier der volken staan. Een banier is een overwinningsvaandel. Dan zal men naar Hem vragen. Men zal Hem willen leren kennen. Zijn rust zal heerlijk zijn. Zijn koninkrijk zal over de gehele wereld opgericht worden.

De profetie van Bileam: “Ik zal Hem zien, maar nu niet; ik zal Hem aanschouwen, maar niet nabij” heeft dus een verstrekkende lading. Het spreekt niet alleen over de geboorte van de Here Jezus, maar veel meer over Zijn opstanding en verheerlijking. Het wijst heen naar Zijn toekomstige heerschappij over Israël en de volkeren. Dat was ook beloofd. Luk. 1:30-33:

30 En de engel zeide tot haar: Vrees niet, Maria, want gij hebt genade bij God gevonden.

31 En zie, gij zult bevrucht worden, en een Zoon baren, en zult Zijn naam heten JEZUS.

32 Deze zal groot zijn, en de Zoon des Allerhoogsten genaamd worden; en God, de Heere, zal Hem den troon van Zijn vader David geven.

33 En Hij zal over het huis Jakobs Koning zijn in der eeuwigheid, en Zijns Koninkrijks zal geen einde zijn.

Alle koninkrijken in deze wereld zullen aan Christus onderworpen worden (Opb. 11:15-17). Deze profetieën moeten nog steeds over Israël en de volkeren in vervulling gaan. Het werd reeds door Bileam geprofeteerd. Wij, als gelovigen van de gemeente, mogen delen in Zijn heerlijkheid!